

Kako je Siedeh postala POGUMNA

Lucy Stevenson Ewell
cerkvene revije
(po resnični zgodbi)

M očno je vdihnila in vstopila v svoj novi razred. To je bil njen prvi dan v četrtem razredu.

Siedeh je bila lani v drugem razredu. Tako dobro ji je šlo, da ji je šola dovolila preskočiti tretji razred. Siedeh je bila navdušena, da bo v četrtem razredu lahko reševala težje matematične probleme in prebrala več knjig. A ni bila srečna, da bo morala za seboj pustiti svoje stare prijateljice.

Ko se je Siedeh ozrla po učilnici, je čutila, da je majhna. Vsi njeni novi sošolci in sošolke so bili

*Siedeh je bilo
preveč strah,
da bi govorila
s sošolkami.*

videti starejši in večji od nje. Kaj če ne sodi sem?

Izbrala je šolsko klop in se usedla. K njej je prisledlo visoko dekle. »Hej,« je rekla Siedeh.

»Kaj delaš tukaj?« je vprašalo dekle. »Mislila sem, da bi ti morala biti v tretjem razredu.«

»V šoli so me premestili za eno stopnjo naprej,« je rekla Siedeh živčno.

Dekle jo je zlobno pogledala. »No, meni je vseeno, kako pametna si. Vseeno si še otrok.«

Siedeh se je počutila grozno. Preostanek tedna se je bala govoriti s katero koli drugo sošolko ali sošolcem. Vsakokrat, ko je slišala, kako se nekdo smeji ali šepeta, se je namrščila. Verjetno govori nekaj slabega o njej.

Ko je Siedeh že mislila, da ne bi moglo biti slabše, je dobila nazaj test iz matematike. Ko je zagledala oceno, bi se najraje zjokala. Matematika je bil njen najljubši predmet. Nikdar prej še ni dobila tako slabe ocene.

Ko je Siedeh prišla domov, ni mogla zadrževati solza. »Nimam prijateljic,« je povedala staršem. »Ne sodim v četrti razred. Nisem dovolj pametna.«

»Žal mi je, da je tako težko,« je rekla Siedehina mati. »Ampak ti si pametna. In še se učiš.«

Siedeh si je obrisala solze. »Želim si, da bi raje šla v tretji razred.

Oči je za trenutek molčal. »Ali bi rada duhovniški blagoslov?« je vprašal.

Siedeh je prikimala. Morda ji bo očijev blagoslov pomagal, da se bo počutila nekoliko bolje.

Siedeh se je usedla na stol in oči ji je na glavo položil roke.

»Blagoslavljam te, da te ne bo strah,« je rekel oči. »In blagoslavljam te, da boš imela rada svoje nove sošolke in sošolce. Ko te bodo spoznali, bodo tudi oni imeli radi tebe.«

Siedeh je navdal miren občutek. Čutila je, da so očijeve besede tisto, kar nebeški Oče

hoče, da sliši.

Mama je po blagoslovu Siedeh pomagala pri reševanju matematičnih problemov. Siedeh se je kmalu počutila nekoliko bolje.

Naslednji dan se je v šoli spomnila blagoslova in je poskusila biti pogumna. Nasmehnila se je sošolkam in sošolcem. Ko jim je pokazala, da jih ima rada, se jih je manj bala! Nekateri so bili celo zelo prijazni. Trdo se je učila in kmalu so se izboljšale tudi ocene.

Siedeh je do konca šolskega leta imela veliko prijateljev. Bila je vesela, da ji je nebeški Oče pomagal, da je bila pogumna. In bila je hvaležna, da je vedno lahko dobila blagoslov duhovniške moči, ki ji je pomagal. ●

Zgodba se je zgodila v Liberiji.